

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.socialministeriet.dk

Sagsnr.
2018 - 3252

Doknr.
581107

Dato
28-06-2018

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg har d. 6. juni 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 479 (alm. del) til børne- og socialministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 479:

"Vil ministeren indhente en redegørelse for begivenhedsforløbet i sagen om et forældrepår, der får deres nyfødte barn tvangsfjernet af kommunen, og ca. et halvt år efter - ved en ved byretten omstødelse af kommunens afgørelse - får barnet hjem igen, og er ministeren enig i, at en kommune skal forsøge med forebyggende indsatser, inden der overvejes en tvangsanbringelse? Ministeren bedes desuden redegøre for, hvordan ministeren vil sikre, at børn ikke bliver tvangsanbragt ved en fejl, og hvilke konsekvenser ministeren mener, at det skal have, når en kommune ikke overholder loven. Der henvises til www.dr.dk/mitliv/kommunen-tog-fejl-kevin-og-catrines-datterblev-tvangsfjernet-paa-foedegangen."

Svar:

Ud fra de oplysninger, der fremgår i pressen, ser der ud til at være tale om en meget ulykkelig sag, som efter det oplyste er blevet behandlet i klagesystemet. Det fremgår også, at barnet er hjemgivet til forældrene, og at sagen er afsluttet.

Jeg mener, at vi landspolitisk som udgangspunkt bør afholde os fra at gå ind i enkelt-sager, der er et fagligt og juridisk klage- og domstolssystem til at tage hånd om. Derfor, og da det også fremgår af pressen, at sagen er under behandling i retssystemet, mener jeg ikke, at det er hensigtsmæssigt at indhente en redegørelse om den konkrete sag.

Jeg kan i stedet generelt oplyse, at kommunen efter de gældende regler i serviceloven skal undersøge de vordende forældres forhold nærmere, hvis det må antages, at der kan opstå et behov for særlig støtte til et barn umiddelbart efter fødslen. Undersøgelsen skal så vidt muligt gennemføres i samarbejde med de vordende forældre.

Kommunen skal under en graviditet træffe afgørelse om foranstaltninger som f.eks. praktisk eller pædagogisk støtte, familiebehandling eller en fast kontaktperson, når det må anses for at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets særlige behov for støtte efter fødslen. Afgørelsen om støtte træffes med samtykke fra forældrene.

Det fremgår udtrykkeligt af serviceloven, at kommunen skal vælge den eller de foranstaltninger, som bedst kan løse de problemer og behov, som er afdækket i den børnefaglige undersøgelse, når der er behov for at iværksætte særlig støtte over for et barn eller en ung. Der kan efter bestemmelsen både træffes afgørelse om forebyggende foranstaltninger i hjemmet, om døgnophold både for forældremyndighedsindehaveren og barnet eller om anbringelse uden for hjemmet.

Hvis forældremyndighedsindehaveren ikke samtykker til en afgørelse om anbringelse uden for hjemmet, er det efter servicelovens § 58 børn og unge-udvalget, der træffer afgørelse på baggrund af en indstilling fra kommunen. Indstillingen skal omfatte den børnefaglige undersøgelse og herunder en beskrivelse af, om betingelserne i § 58 er opfyldt, og af de ressourcer hos barnet, familien og netværket, som kan bidrage til at klare vanskelighederne i familien. Indstillingen skal desuden indeholde handleplanen for anbringelsen med beskrivelse af den nødvendige støtte og de initiativer, der påtænkes iværksat for barnet eller den unge og familie under og efter anbringelsen samt barnets eller den unges holdning til anbringelsen.

Børn og unge-udvalgets afgørelse kan indbringes for Ankestyrelsen og forældremyndighedsindehaveren kan, hvis Ankestyrelsen fastholder afgørelsen, kræves forelagt byretten. Jeg kan også oplyse, at forældremyndighedsindehaveren har ret til gratis advokatbistand under sagens behandling både i børn og unge-udvalgt, Ankestyrelsen og ved domstolene.

Med venlig hilsen
Mai Mercado